

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.D.XXIV. Sancti Patris Benedicti. M.XLIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

106. *Beatissime Mariæ Virginis in Gengenbach Alsatia.*
 107. *S. Trudonis in Hasbana Diœcesos Leodiensis.*
 108. *SS. Petri ac Pauli nec non S. Medardi in Flierbach, prope Lovanium.*
 109. *SS. Titi & Modesti in Theres Diœcesos Herbipolensis.*
 110. *Eberheim Münster, olim Novientinum in Alsatia.*
 111. *SS. Petri, Pauli & Georgij in Schwartzach Diœcesos Argentoratensis.*
 112. *SS. Euthonis & Landelini in Ettenheim-Münster.*
 113. *Sancti Cyriaci in Altorff, in Alsatia.*
 114. *S. Dionysij in Bantz Diœcesos Bambergensis in Franconia.*
 115. *Aurauia Diœcesos Herbipolensis prope Kitzingam ad Saalam.*

Hucusque cathalogus Monasteriorum, Congregationis Bursfeldensis, quæ omnia. Hæresibus perditissimo hoc tempore constanter obnixa, ut pleraque potentia erant & amplis ditionibus imperantia, magnam omnino partem Germaniæ in fide Romanæ Ecclesiæ, cum vitæ exemplo optimo, tum ipso supremi Domini jure retinere, donec invalescente in vicinos Principes Veneno Hæreseos, multa violenter oppressa & ingens Religioforum numerus [paucis, si cum tanto exulum pro Christo compares, carni & Dæmoni manus dantibus] nihil non injuriarum, pro Religione Orthodoxâ perpessi, hoc ipso etiam immortalibus se meritis Ecclesiæ & cœlis ipsis commendarent.

Mortalibus valedicit hoc anno egregius vitæ sanctioris promotor Venerabilis Joannes Gosselet Abbas Maricollensis, Monasterij celeberrimi ad Helpram fluvium sui in finibus Hannoniæ, alter illius Fundator, ob egregias Virtutes & magna merita, Maximiliano I. Imperatori dilectissimus, quem & insigniter demeruit, cujus filiam à Carolo VIII. Galliarum Rege repudiatam, delusis insigni stratagemate Franciscus in Belgium reduxit, & Augustissimo parenti, non sine magno honorum plausu reddidit.

Quo ipso anno Conradus etiam Abbas S. Martini Trevirensis, haud impari gloria Præsul è vita excessit, & immortale sui desiderium suis reliquit.

IESU CHRISTI ANNUS, M.D.XXII.
 Sancti Patris Benedicti. M. XLIV.

Immortali Ordinis Benedictini gloria & merito, summo juxta Ecclesiæ omniumque fidelium fructu, juvantibus & plurimum promoventibus suffragio & meritis jam in cœlos recepti Beati Michaelis nostri Florentini, Coronæ Domini, sive Rosarij atatis Christi usus, longè latèque propagatus invalescit; Fidelibus vel maxime celebrata passim Institutoris sanctitate pellectis, & Pontificio juxta Indulto, quo Michaelem solemniter inter Beatos retulerat Leo X. Pontifex Maximus, ad majorem devotionem incitatis, ut eo quisque Rosario seu Corona, Numinis demereri gratiam, omnemque Christi Vitam tali compendio recollere pro virili quotidie satageret. Adeo, ut inter præclarissima Ordinis merita tanto dignius hoc Institutum referatur, quanto majore tot millium provinciarum, nedum hominum, fructu & emolumento, constat in totum terrarum Orbem propagatum. Visum haud abs re esse si Pontificias litteras, licet jam ante septennium datas hic quoque inferamus.

LEO EPISCOPUS SERVUS SERVORUM DEI Universis & singulis Christiani Fidelibus præsentis litteras inspecturis Salutem & Apostolicam Benedictionem.

Nuper nobis fide digna relatione innotuit: quod eisdem seniori Eremita intra unius Cella angustias jam quindecim annos in sacra Camaldulensi Eremita magna vitæ austeritate recluso, commorante, Domino, ut credere pium est, inspirante, à quo omnis recta procedit cogitatio, in mentem venit, quod in honorem Salvatoris & Domini nostri IESU Christi, fideliumque devotionem cedere posset, quemadmodum ex antiquissima valdeque communi institutione Christi Fidelium in honorem Beatissime MARIÆ Virginis, secundum numerum annorum, quos vixisse in hoc mundo creditur sexaginta tres Angelicas Salutationes, septem interpositis Dominicis Orationibus, devotè dicere solent: quod Orationis genus Coronam Virginis vocant, ita in honorem Domini nostri Iesu Christi, pro commemoratione annorum, quibus ipse in terris versatus est, ex viginti tribus Dominicis Orationibus, quinque

Coronæ
 mald
 us
 longe
 propaga-
 tur.

Leonis X.
 Diploma
 super Rosa-
 rio Ca-
 mald.

Monasteria
 haec multos
 in fide retine-
 runt.

Joan. Ab-
 bas Mari-
 collensis.

que interpositis Angelicis Salutationibus, quasi Dominicanam Coronam dicere a seculant, supplicarique nobis humiliter fecit, ut ad excitandum Fidelium devotionem, aliquam Indulgentiarum gratiam, eam Coronam Domini dicentibus cedere Apostolica Benignitate dignaremur. Nos vero quibus incumbit, & honorem Domini nostri IESU Christi quantum ipso auxiliante possumus augere: & omnibus Christi fidelibus devotionis incitamenta praeberere, huiusmodi supplicationibus inclinati, praedictum orandi modum ab illo seniore, reclusoque Eremita excogitatum, approbamus confirmamusque & CORONAM DOMINI volumus appellari. Quod orationis genus, ut à Christi Fidelibus devotius suscipiatur, frequentiusque excolatur, universis & singulis utriusque sexus, cujuscunque status, Ordinis & professionis, qui eandem Coronam Dominicam semel in die dixerint, per singulas vices decem annorum Indulgentias; his vero, qui justo amoto impedimento, per continuum anni circulum, eandem Dominicam Coronam semel in die dixerint, ultra praedictam summam mille annorum Indulgentiam, de nostrae plenitudine potestatis, Auctoritate Apostolica concedimus & largimur. His vero, qui ad extremum usque vitae diem, eam Domini Coronam semel in die dixerint, eadem annorum summam duplicamus, & discedentibus ex hac vita, Apostolicam largimur Benedictionem. Quia vero difficile esset, praesentes litteras ad universorum notitiam pervenire, nisi oportuno provideretur auxilio, eadem auctoritate volumus & decernimus, ut transumptis etiam impressis, sigilloque sacro Camaldulensis Eremitae, & alicujus Eremitae subscriptione munitis, ea prorsus fides adhibeatur, quae ipsis originalibus litteris exhiberetur: Volentes, ut omnes Praedicatorum, ad quorum notitiam haec pervenerint, eas in praesentia populorum publicare possint. Contrariis non obstantibus quibuscunque. Datum Florentiae sub annulo Piscatoris, die 18. Februarij 1516. Pontificij nostri anno tertio. Per manum Petri Bembi. Rosarium idem Gregorius XIII. pluribus & majoribus Indulgentijs ornavit, & magno Reipublicae Christianae bono propagandum censuit. Videantur Augustinus Florentinus, Lucas Eremita & alij.

Incredibilis, virorum sanctitate, doctrina & genere Illustrissimorum in una unica Hispaniarum Ordinis no-

stri Congregatione, magno cum ornamento Ordinis universi se prodit, ex quibus vel unum saltem alterumve Montserratensis Archisterij solo nomine celebremus. Excelluit inter alios praerlarissima sanctitatis fama commendatissimus M. F. Christophorus de Zamora, verè simplicitate Columbae juxta ac serpentis prudentia praeditus. Inter alia mille merita, à DEO Prophetico Spiritu edoctus, quo suam, aliorumque, ex nomine, Montserratensium mortem praecognovit, & difertissimè praedixit. Nec minor sanctitas, atque ab hac in caelo terrisque gloria Fratris Mauri de Alfaro, Magistri Novitiorum absolutissimi in eodem Archisterio sanctissimo, & Deiparae unice dilecto ut sacro, ante cujus beatissimum obitum, triduo ante singulis noctibus Angelorum applaudentium, & quasi gratulantium plausibiles cantus exauditi sunt. Sed & R. P. F. Francisci de Beiar, viri innocentissimi sanctitas illuxit: ita superis etiam ipsis commendata, ut ad ipsum Magna coelitem Regina & Imperatrix invisere dignaretur & sua praesentia moriturum gratiosissimè solaretur. De multo pluribus, etiam diversorum Canoniorum Abbatibus & Canonicis sanctis atque eruditis, consulendus Ant. de Jeyes & alij rerum Hispan. Scriptores.

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. XXV.
Sancti Patris Benedicti. M. XLV.

Sydera Ordinis Illustrissima è caelo Benedictino, exsplendescunt, hoc ipso anno: R. P. F. Galeatius Gabriellus, qui tricis mundi hujus feliciter extricatus, se ipsum DEO dare non contentus, sua etiam omnia una secum DEO obtulit; & novae Militiae Montis Coronae nomen dedit. Cujus utique, tanti viri ingressus, plenissima hujus Reformationis confirmatio extitit, teste Luca Eremita, & ab Galeatij conversione, Herois nimirum genere & auctoritate spectatissimi, multo maxime Ordinis sanctissimi propagatio, promotà est, de cujus laudibus, fufius idem auctor, & nos alibi. Justinianus deinde Bergomensis, vir pietate eximius, doctrina clarissimus, naturali cultissimus ingenio, ornatissimis moribus, Religione pius, Congregationis ejusdem famam mirifice auxit, atque

Congregatio Hispanica.

V. Christophorus de Zamora.

Ven. Maurus de Alfaro.

Ven. Franciscus de Beiar.

Galeatius Gabriellus.

V. Justinianus Bergomensis.